

سه شنبه پانزدهم جمادی الاول سنّه یکهزار و دوصد و پانزده

ذکر سفر «آکسفورد»، دارالعلم

بود که این سفر اتفاق افتاد آن روز در شهر «ونزr»^۱، که خاص سلاطین انگلستان است، مقام شد. هردوپارک «ونزr» و مسکن و مسجد عبادخانه شاهی را، که در قلعه واژمسیرهای نامزد^۲ این جزیره است، سیر مستوفی نمودیم. در قلعه ایوانهاست که هر یک خاص سلطانی از اسلاف است. کلاه و سریر و اسلحه و اشیای مستعملة آن پادشاه، که از تحاویف عالم است، در آن ایوان به نوعی چیده‌اند.

[۱۰۷ لغه]

به تخت آید همین دم از فرازش

تو گویی منتظر هستند بازش

> از آن جمله در ایوان «کنگ‌هنری هشتم» شبیه بیست و چهار زن صاحب‌جمال دیده شد که منظور نظر آن سلطان عاشق بودند، وهم در حین حیات او مصودان جادو قلم‌سحرکار، در اواني که بر کشود دل او مسلط شده بودند، کشیده همواره در پیش نظر خود می‌داشت. روز دیگر در باع «مستر ادیتن»، وزیر اعظم، که پر از میوه آن ملک بود چاشت کرده شد. انجیر این باع، [که] بسیار شاداب و بالیله می‌شود، وفور دارد. و درختان میوه هندوچین و امریکا که هنوز به بار نیامده‌اند، در گلستانها بسیار دیده شد، که در زمستان به خانه‌های شیشه‌ای گذارند. بعضی به بزرگی درخت انبه که تازه به بار آمده باشد، بود. <

بنجشنه متصل بلده «ادنگ» در باع «مستر گلدنک»^۴، که از اصحاب هند است، چاشت و خواب کردیم. باع «مستر گلدنک» نیز پر از میوه بود، و درختان او بخوبی ساز و نغمات دلکش خوش داشتند. روز جمعه نیمه روز به آکسفورد رسیده در مهمانسرای موسوم به «استار»^۵ فرود آمدیم.

— «آکسفورد» شهر نامدار دارالعلم است. عمارت آن تمام از سنگ سرخ، اکثر بهوضع کوچه‌های عمده هنود، کوچه‌ها وسیع بالانتظام، دوطرف قطار درختان موزون، و دکانها باصفاً و رونق. مردم از هر طرف برای تحصیل علوم شریفه در آن آیند.